voor de organisatie, de erkenning per voorziening in tegenstelling tot een totale erkenning die per saldo ongunstiger is.

Overeenstemming CAO;
Ohr. Havermans noemt het een goede zaak dat er over de nieuwe CAO overeenstemming is bereikt zonder dat er akties plaatsvonden. Voor wat de afstemming met het bedrijfsleven betreft liggen we nu op schema. Het is afwachten wat de CAO's in de overige sectoren gaan doen.
Het ziekteverzuim, blijkt door een succesvol beleid, te dalen.

Het is een goede zaak dat dit bereikt wordt door middel van extra menselijke aandacht aan de zieken naast een strakkere controle door de BVG.

Sluiting laboratorium:
Het laboratorium dat sinds 1975 als dependance van het "Van Weel Bethesda" ziekenhuis in Dirksland opereerde zal op basis van efficiency met ingang van 1 januari 1995 overgaan naar het bovengenoemde ziekenhuis. De personeelsleden die in dienst van Hernesseroord waren zullen door het ziekenhuis worden overgenomen.

NIEUWE VISIE OP ZORG

*** Opening sociowoning Oude Tonge, Spijkenisse, Oud Beijerland...**

Een stralende dag, donderdag 2 juni, niet waar het ging om het weer -zelfs de aangekondigde opklaringen bleven uit- maar een dag vol stralende bewoners zowel in Oude Tonge, Spijkenisse als in Oud Beijerland dit, omdat hun (socio)woning - volledig gesitueerd binnen de leefgemeenschap- die dag werd geopend. Dit was het wat drs. W.G. MacLennan, hoofd van de hoofdafdeling gehandicaptenvoorzieningen van het Ministerie van WVC, bedoelde, toen hij in zijn toespraak sprak van een veranderende zorg t.a.v. de verstandelijk gehandicapte mens. De verstandelijk gehandicapte niet meer "apart" maar volledig geintregeerd in de samenleving voor wat betreft wonen, vervoer, onderwijs en dagelijkse besteding. Een zorg waarbij de cliënt -de bewoner- zich niet moet richten naar wat de instelling biedt, maar die "als burger die erbij hoort" gebruik kan maken van "zorg op maat", zoals de nieuwe visie op zorg bedoeld te zijn.

Precies om 10.00 uur opende Gert Jan de Wit, coördinator kleinschalige woonvoorzieningen, de openingsfestiviteit waarvoor een groot aantal genodigden in de Foyer van Hernesseroord waren samengekomen. Gert Jan voorspelde een drukke dag die zou gaan over bruggen en ponten van Middelharnis naar Oude Tonge, terug naar Hernesseroord voor de lunch en vervolgens naar Spijkenisse en Oud Beijerland en weer naar Middelharnis voor de afsluiting. Om het programma volgens tijdschema te laten verlopen had hij gebruik willen maken van een rinkelende wekker maar bij nader inzien had hij daar van afgezien. Het bleek achteraf ook niet nodig, slechts een kwartier later dan gepland kon om 17.45 uur, de dag met een aperitief worden afgesloten.

Herstructurering.
Na het welkomstwoord van Gert Jan de

Wit gaf dhr. Havermans een terugblik op de totstandkoming van de 3 sociowoningen. Hij zei dat reeds in 1984 gestart was met de opzet van een herstructureringsplan dat in 1987 kon worden gepresenteerd. Bij de presentatie had het plan nogal wat ongeloof opgeroepen. Was er in het oorspronkelijke plan sprake van 40% bewoners die in een sociohuis, gesitueerd binnen in een woonwijk, zou kunnen wonen en leven, bij de bouwaanvraag was uitgegaan van 23%. Het ministerie vond dit percentage toen eigenlijk nog veel te hoog maar wilde bij wijze van experiment dit percentage wel handhaven. Inmiddels is het percentage socioplaatsen in woonwijken 32% van het totale plan en zijn er tal van ontwikkelingen gaande om de verstandelijk gehandicapte mens ook gewoon een Nederlandse burger te doen zijn, zo zei dhr. Havermans.

Zuidwester.
Na de heer Havermans introduceerde de heer van Bommel, voorzitter van de Raad van Toezicht, de nieuwe naam van de stichting, nl. de naam "ZUIDWESTER." Deze naam duidt op de regio waarin de voorzieningen zijn gelegen, maar ook zo zei hij "kan de geboorte van een gehandicapt kind als een storm en een ramp worden ervaren." De 'Zuidwester' geeft bescherming en de zuidwestenwind is meestal een goede wind.

In een historische terugblik memoreerde de heer Van Bommel de diverse zorgmodellen. In 1973/1974 werd uitgegaan van het typisch medisch zorgmodel, later meer van een agogisch zorgmodel. Thans staat in de visie van de stichting "Zuidwester" de vraag en de behoefte van de verstandelijk gehandicapte mens primair geconcretiseerd in uitgangspunten als normalisatie, integratie en acceptatie. Dit leidt ertoe dat de stichting "Zuidwester" zich primair richt op het aanbieden van kleinschalige zorgfuncties aan verstandelijk gehandicapten in Zuidwest Nederland zodat gestalte gegeven kan worden aan de "zorg op maat" gedachte. Andere terreinen waarin "Zuidwester" zich wil profileren zijn: de thuiszorg, logeermogelijkheden en supported employment. De heer van Bommel besloot zijn toespraak in de hoop dat later ook weer gezegd zal worden dat het beleid en de uitvoering van het beleid van "Zuidwester" ingrijpend, gedurfd en uitdagend van opzet was.

Interviews.
En toen leek er in de zo goed opgezette organisatie iets fout te gaan. Werd het nu dhr. Maclennan of toch eerst Frieda van der Steen. Door tijdig ingrijpen van een aantal professionals werd het toch eerst Frieda van der Steen, bewoonster van Oud Beijerland. Zij had, terwijl bewoners en personeel bezig waren met hun dagelijkse bezigheden, interviews afgenomen. Op professionele wijze wist zij de vragen te stellen. De video: "Visie op zorg in deze tijd", die daarvan gemaakt was, werd met grote belangstelling gevolgd. Er ontstond een duidelijk beeld hoe de bewoners de nieuwe vorm van leven en wonen als MEERWAARDE ervaren.

Zorgvisie *in deze* tijd.
Dhr. Maclennan, die daarna aan het woord kwam, had de uitnodiging als bijzonder ervaren. De uitnodiging onderscheidde zich, zoals hij zei, van andere uitnodigingen in TIJDSDUUR, niet ®®n dagdeel zoals meestal maar een hele dag; in PLAATS, er zouden 3 huizen worden geopend in plaats van l; als PROGRAMMA, het ging niet alleen om de opening van 3 woningen maar ook om de introduktie van de stichting "ZUIDWESTER". In een duidelijk verhaal zette hij de visie van de overheid uiteen. Een verhaal over veranderende zorgopvattingen. Dhr. Maclennan zei dat het Ministerie van WVC heel intensief betrokken was geweest bij de totstandkoming van de sociowoningen die Hernesseroord had gebo wd. Dit had, in goed overleg, ele,d tot een aantal veranderingen 1n de oorspronkelijke bouwplannen. Het resultaat daarvan was dat de woonvoorzieningen kleinschaliger waren opgezet, minder instituut, meer gewoon in de wijk. Uit een opsomming van cijfers bleek dat er nog heel veel mensen in intramurale inrichtingen verblijven. Dhr. Maclennan gaf aan dat de overheid dat niet nodig vindt, omdat de zorg die deze mensen nodig hebben niet alleen d¨¨r geleverd wordt. Uit studies is gebleken dat ook de diepst gehandicapten in normale woningen kunnen, won n mits het om bugalowachtige woningen gaat die voor rolstoelbewoners geen belemmeringen opleveren. Te lang is uitgegaan van het medisch model waarbij gedacht werd dat een mens met een verstandelijke handicap, ziek was. Daarom werden er grote inrichtingen gebouwd, in bossen, ver weg van de bewoonde wereld. Daarna werd -en dat is nog bepalend- de verstandelijk gehandicapte gezien als cli±nt van een zorg- en dienstverleningssysteem. In die beleving behoort de gehandicapte tot een kwetsbare groep die bescherming nodig heeft. Vandaar het apart wonen, apart vervoer, apart onderwijs, aparte dagbesteding en altijd maar weer met andere gehandicapten in aparte gebouwen. Al enige tijd is er echter beweging in de opvattingen over de zorg; een wind van vernieuwing waait door Nederland. Er wordt nu anders aangekeken tegen de plaats van de verstandelijk gehandicapte en druk gezocht naar mogelijkheden waarbij de gehandicapte in de eerste plaats wordt gezien als burger in een democratische samenleving. Dat neemt niet weg dat deze mens wel eens een tijd pati±nt kan zijn of cli±nt van een zorgsysteem zoals dat ook kan gelden voor iedere ander mens. Steeds meer blijkt dat verstandelijk gehandicapten vaak heel goed in staat zijn hun eigen situatie te doorgronden en daar een eigen oordeel over te hebben. Dit alles leidt tot een nieuwe visie op zorgverlening en zorgvernieuwing. Veel instellingen zijn al druk bezig hier inhoud aan te geven. Er komen vormen van geµndividualiseerd wonen waarbij de begeleiding dan van buiten bij de gehandicapte thuis komt. Ook wordt er veel gedaan om mensen met een handicap aan werk te helpen. In de praktijk zal het betekenen dat de nadrukkelijk zichtbare zorg bestaande uit grote inrichtingen, activiteitencentra, parkeerplaatsen, fraaie terreinen, bewegwijzering etc. en de onzichtbare mens met een handicap gewijzigd zal worden tot een onzichtbare vorm van zorg met een mens met een handicap voluit zichtbaar in de samenleving zowel als groep, maar ook als individu. Vandaar dat het Ministerie uitgesproken heeft dat er geen traditionele, klassieke inrichtingsplaatsen op inrichtingsterreinen mee zullen worden bijgebouwd. Het beleid is: "klein in zorg, groot in beheer" hetgeen inhoudt dat er steeds meer samengewerkt zal moeten worden. Samenwerkingen, intentieverklaringen, fusies tussen intra en intra, semi en semi en ook semi met intra. Dit betekent heel wat voor de interne gang van zaken binnen de instellingen met name ook ingrijpende veranderingen in de personele sfeer. Dhr Maclennan besloot zijn verhaal met het overhandigen van een cadeau en niet ®®n zoals dat vroeger gedaan zou worden maar drie, zo zei hij, omdat het uiteindelijk toch om GEWOON WONEN gaat.

Ouderzorg.
Tenslotte sprak dhr. van den Ouden, als broer van een bewoner van de sociowoning in Oude Tonge.

Hij memoreerde de levensloop van zijn broer en de inspanning die het gekost had een goede oplossing te vinden met name toen vader en moeder ouder werden. De genomen initiatieven leidden in eerste instantie tot niets. Tot op het moment dat kon worden samengewerkt met Hernesseroord. Volgens dhr. van den Ouden is er toen goed werk verricht zowel door Hernesseroord als door het Ministerie. Na de vergunning bleek zich alles in sneltreinvaart te hebben ontwikkeld. Dhr. van den Ouden noemde als voordelen van de sociowoning in Oude Tonge, de gemakkelijke bereikbaarheid d.m.v. het openbaar vervoer en de situering in de buurt van winkels, het postkantoor, spaarbanken, kerken en een cultureel centrum. Hij was er van overtuigd dat het vele werk en de uren die het gekost had, niet tevergeefs waren geµnvesteerd.

Over bruggen en ponten.

Na deze toespraken werd met de reis 11!'! Å---=een aanvang gemaakt. In eerste instantie toen nog niet over bruggen en ponten; de bestemming was Oude Tonge. Daar was het dat we de eerste -und.r- stralende' trotse bewoners -gestoken —Å in hun mooiste kleding- aantroffen. Datzelfde beeld zouden we later op de dag ook in Spijkenisse en Oud Beijerland aantreffen. Met groot genoegen toonden zij hun kamer of appartement.

In Oude Tonge was het dhr. Maclennan

die samen met Kees Sprong en Frans Braber de naamplaatjes van de bewoners onthulde. Na bezichtiging van de woning en een hapje en drankje ging de reis terug naar Middelharnis voor de lunch. We weten daar niet anders over te zeggen dan datgene van wat we er over hebben horen zeggen. Het schijnt een goed verzorgde lunch te zijn geweest. Onze fotograaf /chauffeur had namelijk het plan gemaakt om geen gebruik te maken van de lunch maar de reis na een korte onderbreking te vervolgen om zodoende in de gelegenheid te zijn, het gezelschap dat wel aan de lunch had deelgenomen, tijdig in Spijkenisse te kunnen fotograferen. En dat is ind rdaad gelukt. Alleen Spijkenisse 1s geen Oude Tonge. En alhoewel onze - chauffeur volgens zijn eigen zeggen niet onbekend was in Spijkenisse heeft hij er toch nog een hele rondrit van gemaakt. Hij reed van straat naar straat of liever gezegd van hoek naar hoek. We zagen daar de IJsvogelhoek, Kraanvogelhoek, Blauwvoethoek en meer van dergelijke hoeken. Uiteindelijk kregen we de achterkant van de gezochte woning in beeld, maar de achterkant -in Spijkenisse- is nog geen voorkant. We reden op de Hekelingseweg. Opnieuw een aantal woonerfachtige straten die daar geen "hoeken" maar "akkers'' bleken te heten. Tenslotte hebben we de auto geparkeerd naast de sporthal die we toen al van verschillende kanten hadden gezien en zijn vervolgens via het voetgangersbruggetje verder gegaan. Even later -echt niet zo heel veel- arriveerde, aan de voorkant van de woning, de bus.

Ook in Spijkenisse verheugde gezichten die vol spanning de komende gebeurtenissen tegemoet zagen. De openingshandeling werd daar verricht door wethouder Ketting door middel van het doorknippen van een lint. We zagen daar een goed uitziende, opgeknapte woning, die na een periode van leegstand inmiddels weer op een gewone wijze wordt bewoond. En toen moest bij Hekelingen het Spui worden overgestoken. We hebben daar een klein kwartiertje staan wachten en dat is natuurlijk te kort om een oordeel te hebben maar wat ons opviel was dat we alleen maar de pont hebben zien varen. Van ander soortige vaart was -op dat moment- geen sprake. Misschien zou er gewoon een brug gelegd kunnen worden zoals wij die er in onze omgeving zoveel hebben. Alhoewel, zo'n pontje heeft toch eigenlijk ook wel wat; het geeft gelegenheid tot een ogenblik van bezinning zo aan het stille water. Ook in Oud Beijerland -met hetzelfde type huis als in Oude Tonge- enthousiaste bewoners die, zoals ook bij de andere vestigingen, nauw bij de organisatie van de festiviteiten op deze bijzondere dag betrokken waren. De openingshandeling bestond daar uit het doorprikken van 18 ballonnen die wethouder Hammer samen met een aantal bewoners, liet klappen.

Om kwart voor zes, een kwartiertje later dan gepland kwam slechts een fractie van wat 's morgens aan gezelfschap was vertrokken. de foyer van Hernesseroord, weer binnen. Velen hadden op de ®®n of andere wijze onderweg hun bestemming gevonden. Dhr. Boekhoff sprak tijdens het nuttigen van een drankje, het dankwoord.

We hebben geprobeerd u een impressie te geven van deze bijzondere dag. Niet alles kan letterlijk weergegeven worden, het zou een te lang en een te eentonig verhaal worden. Zo hebben we u bijvoorbeeld niet geschreven van genodigden die er niet waren en van een enkele niet-genodigde die er wel was. Van de inspanning rondom de organisatie; wie en wat er wel mee moest en wie en wat er niet mee moest op reis. Van het video-duo Joost en Hans die rotonde's meerdere malen rijden, wellicht om kilometers te kunnen declareren. Van de hartelijke welkomstwoorden gesproken door de leidinggevenden; Hennie Krijnen in Oude Tonge, Cok v.d. Blom in Spijkenisse en Carine Buijs in Oud Beijerland. Van de goed verzorgde hapjes en drankjes die in Oud Beijerland verzorgd werden door mensen van "de Molenschaer". Van de toespraken van de wethouders die ondermeer spraken van de goede samenwerking met Hernesseroord. Van een vlot sprekende aannemer die helemaal niet ingepland stond om te spreken, maar in een paar minuten samen met dhr. Havermans heel wat afbouwde. En zo zouden we nog wel even door kunnen gaan. We hopen echter dat u zich uit dit verhaal en de daarbij afgedrukte foto's een beeld kunt vormen van "EEN NIEUWE VISIE OP ZORG IN DEZE TIJD."

THUISZORG

Han Blanken, co°rdinator thuiszorg, had ons beloofd voor dit nummer een artikeltje te zullen schrijven over het projekt thuiszorg. Of het komt door het grote aanbod dat plaatsvindt